

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. Peccatum pejus inferno

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

populus, cui hab sunt: beati illi, qui presentibus temporalibus abundant bonis; sed cum Psalmista asseres: *Beatus populus, cuius Dominus Deus eius*: beati isti, qui totam suam felicitatem & beatitudinem in Deo collocant. Verissimum igitur est, quod ab initio dictum fuit, statum peccatoris esse statum miserum: quia est status principata & participata damnationis, cum in se contineat peccatum, quod est Infernus portatilis, & est miseria ab intus, in interiori corde, esto extrinsecus contrariam commonet apparentiam.

Peccatum peius Inferno

Caput III.

Difficilis primâ fronte videtur huius propositionis probatio, reperiri, nimirum, aliquid peius ipso Inferno, cum hic extrema, quæ animæ obtingere potest, sit miseria. Nihilominus ratio id demonstrat, & fides vna cum SS. Patrum opinione docet, miseriam peccati longe maiorem esse ipsa Inferni miseria: enim verò peccatum est culpa, & Infernus est pœna: omnis autem culpa, etiam minima, maior est quacunq; pœnâ, esto gravissima, qualis est pœna Inferni: siquidem culpa est in superiori ordine mali. Præterea peccatum est contra Deum, pœna verò est contra creaturas; vnde peccatum dicitur Deicidium & Christicidium: etenim certo quodam modo, & ex affectu, tollit destruitque esse Dei, cum rationem ultimi finis (Deo propriam) collocet in creaturis; aut pœna, esto sit infernalis, non casuali hunc effectum: cum destruat duntaxat aliquod bonum creatum, veluti in pœna sensus: aut certe participationem boni increati, uti in pœna damni. Malum igitur culpa sine comparatione peius est omni malo pœnæ: & per consequens peccatum ipso peius est Inferno. Eadem quoque veritas confirmatur opinione & sententia SS. Patrum, qui, si penes eorum staret electionem, potius pœnas Inferni sustinere, quam participare eligerent de quacunq; peccati culpa. Audi

D 3

S. Augu-

S. Aug. 16. sanctum Augustinum : *Mallet purus à peccato gabi*
10. serm. 9. *nam intrare, quam sorde pollutus caeterum regna*
S. Anselm. re. Verbis isdem quasi loquitur sanctus Anselm
de similit. 6. Et tunc hoc non de peccato mortali duntaxat; veru
 9. etiam de veniali sancti Patres affirmant & sentent
 quidem & hoc quoque est in superiori ordine ma
 vnde & omni poenâ inferioris ordinis, comprehen
 etiam poenâ infernali, maius est. Reitaque sic co
 stituta, quæ causa est, quod peccatores ad peccandu
Job, c. 15. adeo faciles sint & voluntarii, & bibant quasi aquam
 quitatem, cum ex alia parte peccatorum tam graue mal
 sic, vt etiam ipsum longè excedat Inferni mal
 Quod maiori admiratione dignum est, idem pec
 tum contrarios adeo producit effectus: peccator
 ita inescat & allicit, vt, modo illo fruatur in
 Inferni barathrum se precipitare flocci pendat: I
 stos vero adeo deterreret, vt, ne idem committeret
 eligant potius Inferni sustinere poenas. Sicque camp
 stus, quam Peccator eligit Infernum: at Iustus
 peccet: & Peccator, vt peccet. Neque peccatum dicit
 los hos affectus & opiniones in diuersis, sed in vni
 causat personis. Quemadmodum videre est in plu
 mis Sanctis, qui ante conuersionem suam adeo pecc
 to oblectabantur, vt illius causâ parati fuerint atque
 sese subiicere poenis; at post conuersionem suam
 tum in peccatum concipiebant odium, vt, ne illud
 committeret, eiusdem Inferni poenas subire contem
 fuerint. Et tantæ admirationis causâ hæc est: quod
 peccatum duas habet facies & apparentias; si illud con
 templeris exterius, quemadmodum peccator
 cõtemplatur, adeo delectabile comparat, vt illius pecc
 dendi gratia vtilior, magisque expediens iudicetur
 iuscunquæ, etiam summæ poenæ infernalis toleranti
 ast Iusti, qui peccatum sub alia forma, & secundum
 quod in rei veritate, & non in apparentia est, conside
 rant, non odio habendum & abhorrendum duntaxat
 iudicant; sed etiam, si foret necessarium, poenas inferna
 les potius eligerent, quam illud committerent. Effe
 ctuum igitur adeo diuersorum causa est diuersa con
 deratio. Verum si huius quoque causam postules, illi
 pe

non est, quam diuersitas luminum. Peccator considerat peccatum in lumine sensus: Iustus uero in lumine intellectus & Fidei: quapropter optimum est consilium, quod nobis suggerit D. Augustinus, & supra adduximus. Et illud idem alius raderetur imprimaturque nostrae memoriae, placet id de nouo repetere: *Peccatores intelligite*, considerate, quod agitis, nolite, ueluti bruta, in quibus non est intellectus, operari in lumine sensus materialis, seponendo considerationem in lumine intellectus & rationis. *Peccatores intelligite*, intellectu peccatum perulstrate, non exterius, sed interius: considerate malitiam, deformitatem, damnationem, tantorum malorum, quae in se peccatum complectitur, cumulum. *Peccatores intelligite*. Considerate peccatum non in ordine ad creaturas, sed in ordine ad Deum: in quantum est contra Deum, qui est offensa Dei, iniuria Dei: qui enim bene ponderat, quanta & quam magna res sit Deus, cognoscit quoque, quam magnum malum sit offensa Dei. Et peccatum est contra Deum pluribus modis: primò est contra Deum, ut Deus est: secundò est contra Deum, ut Trinus est: tertio est contra Deum, ut primum principium est: quarto est contra Deum, ut ultimus finis est: quinto est contra Deum, ut legislator est: sexto est contra Deum, ut Remunerator est: septimò & ultimò est contra Deum, ut Redemptor est. Peccat peccator contra Deum ut Deus est, Diuinam eius spectando excellentiam: contra Deum, ut Trinus est, peccat, sanctissimae Trinitatis imaginem & similitudinem, quam in se habet, deformando: contra Deum, ut primum principium est, peccat, uiribus & potentiis à Deo sibi concessis contra ipsummet Deum abutendo: peccat contra Deum, ut ultimus finis est, collocando ultimum suum finem in creaturis: peccat contra Deum, ut Legislator est, quia legibus & praeceptis eius non obtemperat: peccat contra Deum, ut Remunerator est, quia non timet poenas, nec sperat premia aeterna: denique peccat contra Deum, ut Redemptor est, quia flocci facit, imò spernit & concludat pretiosissimum eius sanguinem. *Peccatores igitur intelligite*: & si acimum alius erigere, & peccatum in ordine ad Deum considerare nō

D 4 valca-

S. Aug. loc.
cit.
Psal. 49.
Psal. 31.

LOYSII
DEREI
O V

Isaia c. 30.

valcatis; saltem illud considerate in ordine ad vos
 Propter vestrum commodum & interesse. *Ambulate
 in lumine ignis vestri, & in flammis, quas succendisti.*
 Extremam vestram ruinam & damnationem, iam iam
 vobis imminentem, inspicite: ambulate in luce æterni
 ignis Inferni, à peccatis vestris & propter peccata ve-
 stra iam accensi. In hac luce plurima, quæ modo ve-
 latent, cognoscetis. Legetis ac intelligetis, quid sit
 Deus, qui offenditur: quid sit creatura, quæ cum of-
 fendit: quàm exiguum & modicum bonum sit, quod la-
 eramini: quàm magnum & excellens bonum sit, quod
 perditis: quàm brevis & modica sit peccati voluptas
 oblectatio: quàm longa pœnæ æternitas. Legetis
 quàm magnum malum sit peccatum, quod, videlicet,
 nullum sit malum, quod cum eo veniat in comparati-
 onem; quod quovis alio malo, etiam ipsiusmet Inferni
 malo maius sit, & maximum inter omnia. O ignis
 fernalis, sis dux noster & illuminator! O lumen!
 ignis è peccato natus, qui contra idem peccatum nobis
 es antidotum: si nos vivos illuminaveris in præsentia
 ta, mortuos nos haud torquebis in futura. *Ambulate
 igitur peccatores in lumine ignis vestri:* ex hoc namque
 igne nascetur alius ignis sancti & puri amoris Dei: non
 timor pœnæ duntaxat; verum etiam timor offensæ
 Dei tanquàm frænum, quo ab omni peccato abstinere
 tis, vobis inseruiat.

*Peccatum, & à Deo, & ab omnibus
 creaturis odio habitum & male-
 dictum.*

Caput IV.

Sap.

Aug. lib. 7.

Odio sunt Deo impius & impietas eius; at diverso
 modo & ratione: peccatum per seipsum, & pec-
 cator propter peccatum. Quia, ut ait D. Augustinus
Non odit Deus Esau hominem, sed Esau peccatorem.
 Quod